

[Bjørner.]

kunde tænke mig, at der gennem Besparselser i Varedirektoratets Administration var nogle Penge at hente — og dertil henviser eg den højtærede Finansminister.

Anker Lau: Hver Gang man her i dette høje Ting stilles over for Forslag om nye Skatter, tænker man uvægerligt paa, om det ikke var muligt at finde noget, vi endnu ikke har kendt saa forfærdelig meget til, og vi sender en vemodig Tanke til den Kommission, som behandler Spørgsmaalet om en Brugsforeningsskat. Det vilde sikkert være rimeligt at lægge de nye Byrder paa disse Skuldre, der endnu ikke er saa tyngede som de andre.

Det Beløb, Loven tænkes at ville indbringe, er ikke særlig stort, og jeg synes, der er et daarligt Forhold mellem dette Beløbs Størrelse og de Midler, man har bragt i Anvendelse ved Fremsættelsen af dette Lovforslag. Den foretagne Butikslukning maa forekomme ualmindelig haard og brutal mod den Branche, som nu engang lever af at handle med Pelsvarer. Den højtærede Finansminister har henvist til Loven om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, men jeg synes alligevel, Fremgangsmaadens Lovlighed kan drages i Tvivl. Denne Lov omhandler Forhold vedrørende Forsyning, vedrørende Fordeling, vedrørende produktionsfremmende Foranstaltninger o. s. v., som denne Sag slet ingenting har at gøre med. At man har benyttet den givne Bemyndigelse i tidligere Tilfælde, giver i og for sig ikke Ret til at gøre det i Dag; Anvendelsen af den har formentlig været foraarsaget af, at det drejede sig om Rationeringer eller andre Forhold, som har Forbindelse med Fordelingsproblemet. Det er uheldigt at skabe flere Irritationsmomenter end højt nødvendigt, der er tilstrækkeligt af dem i Forvejen.

Jeg tror ogsaa, Loven vil volde Administrationen betydelige Vanskeligheder. Jeg skal ikke komme ind paa de enkelte Paragraffer, men der er utvivlsomt adskillige af disse, som vil give baade Toldvæsenet og mange andre meget at kæmpe med. Pelsbesætninger paa Kaaber til 250 Kr. er undtaget; der skal dog formentlig en Vurdering til af, hvilken Besætning der kan ansættes til 250 Kr. og hvilken f. Eks. til 260 Kr. Der vil paa mange Maader kunne opstaa en lang Række Tvivlsspørgsmaal.

Hvad angaar § 6, skal jeg tilslutte mig de Bemærkninger, der tidligere er gjort herom. Jeg synes, at denne Paragrafs Udformning, ifølge hvilken en Vare, der er købt

og betalt, men ikke udleveret, er afgiftspligtig, er direkte anstødelig. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Finansminister paa dette Omraade at efterkomme det Fler-tal, der formentlig kan tilvejebringes i Udvalget for at faa denne Del af Paragraffen ændret. Vi har efterhaanden gennem en lang Række Love paalagt Handelen og Haandværket saa store Byrder — som Skatteopkrævere og som Administratorer af alle Haande Rationeringer og Ordninger —, at jeg tror, at man ogsaa paa dette Omraade har naaet Grænsen for, hvad man kan paalægge disse Erhverv. Snarere burde man tænke paa at lette nogle af disse Byrder gennem den Forenkling, man fra flere Sider har krævet.

Inden jeg tager endelig Stilling til dette Lovforslags Gennemførelse, vil jeg henstille til det Udvalg, der formentlig bliver nedsat, at forsøge paa at gennemføre den Ændring, hvorved Skatten tages ved Kilden, hos Producenten eller Garveriet, eller hvilket Sted det nu kan blive, saa nær Kilden som muligt, — noget i Retning af det, den tidligere Finansminister indførte paa Spiritusbeskatningens Omraade, saa at Arbejdet med Administrationen af Loven henlægges til saa lille en Kreds af Medborgere som overhovedet muligt. Derved vilde vi undgaa den store og vanskelige Administration og tage en stor og efterhaanden næsten uoverkommelig Byrde fra de mange Virksomheder inden for Handel og Haandværk.

Jeg skal meget henstille, at man tager disse Tanker under Overvejelse i det Udvalg, som formentlig bliver nedsat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Thisted Knudsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Thisted Knudsen: Det Forbud, som Handelsministeriet udstedte den 6. December i Aar, mod Salg og Udlevering af Pelsvarer, maa den højtærede Handelsminister have Ansvaret for. Det ejendommelige ved det er, at der i Bekendtgørelsen ikke angives nogen Lovhjemmel. Det er ellers almindeligt, at man, naar saadanne Forbud udstedes, siger, at i Medfør af den og den Lovbestemmelse træffes denne Foranstaltning, men naar der her ikke er henvist til nogen Lovbestemmelse, har det sikkert sin naturlige Forklaring. Jeg gaar ud fra, at Embedsmændene baade i Handelsministeriet og i Finansministeriet maa være vidende om, at man ikke i Kraft af Loven om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger kan udstede et Forbud som det, der her er Tale om.